

[J. Chr. Jensen.]

i nærværende Paragraf omhandlede Forhold kan optages i Bygningsvedtægten.“

Jeg kunde fristes til at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorfor disse vigtige Forhold ikke er optaget i Bygningsvedtægten. Jeg skal maaske nærmest spørge det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, som har godkendt denne Bygningsvedtægt.

Det gælder altsaa om en meget væsentlig Del af Lejlighederne i Danmark, nemlig samtlige københavnske Lejligheder, at man kan paabyde Vedligeholdelse uden Udgift for det offentlige. Jeg vil derfor mene, at Grundejerne vil modtage det her foreliggende Forslag om 30 pCt.s Tilskud med den Paaskønnelse, som det har Krav paa.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling, men da Sagen fra visse Sider ønskes henvist til et Udvalg, skal jeg, naar Forhandlingen her er tilendebragt, stille Forslag derom.

Jensen-Broby: Det Forslag, som her er til Behandling, hviler paa Frivillighedens Grundlag, og jeg hilser med Glæde, at man ikke har villet anvende Tvang, men har søgt gennem de Tilskud, der er fastsat i Loven, at faa det private Initiativ i Gang; thi skal disse Lovforslag faa nogen Betydning beskæftigelsesmæssigt, er det de private Erhverv, man skal have fat i. Det glæder mig derfor, at man tilbyder at give dem et Tilskud paa 30 pCt. af Udgifterne i de Overslag, som skal indsendes i rette Tid og anerkendes af Kommunalbestyrelserne. Jeg tror, at man paa dette Grundlag vil kunne fremskaffe ikke saa lidt Arbejde og derved beskæftige en hel Masse af de ledige; de Penge, der her stilles til Raadighed som Tilskud, vil sikkert være givet godt ud.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, idet den ærede Ordfører for Socialdemokratiet allerede har gennemgaaet det ret indgaaende. Jeg vil blot nævne den Deling, der har fundet Sted, hvorefter Storkøbenhavn, herunder Gentofte og Frederiksberg, vil kunne faa 15 Mill. Kr. og Provinsbyerne 13 Mill. Kr., medens Stationsbyerne og de bymæssige Bebyggelser, der har over 1000 Indbyggere, kun kan regne med, at der er 2 Mill. Kr. til Raadighed for dem. Beregningen skal være sket paa Grundlag af Antallet af Beboelseslejligheder, og jeg tør derfor ikke sige, at den er forkert, men det synes mig, at det kun er en lille Part, der bliver til overs til Stationsbyerne og de andre Byer med over 1000 Indbyggere.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil

stille den højtærede Indenrigsminister. Der staar i § 1, at „Tilskud kan ikke ydes til Arbejde vedrørende Ejendomme, hvis Belliggenhed maa antages at ville vanskeliggøre en ønskelig Regulering eller Sanering af Kvarteret“. Jeg er ikke helt tilfreds med denne Affattelse, for det kommer jo lidt an paa, hvornaar man maa regne at denne Sanering eller Regulering skal finde Sted. Der er i Loven angaaende Sanering af usunde Bydele en Bestemmelse om, at man kan udskyde det baade 10 og 15 Aar, og der er mange Ejendomme i disse Kvarterer, der ikke kan vente at blive reguleret eller saneret foreløbig, men som i allerhøjeste Grad trænger til at komme ind under denne Lov og blive underkastet de Reparationer, man ved Hjælp af den kan faa gennemført. Der findes i disse Kvarterer nogle af de allerdaarligste Lejligheder, som trænger kolossalt til en Forbedring. Jeg indrømmer, at man ikke skal ofre Penge paa de Ejendomme, der skal rives ned næste Aar, men hvis Planerne om Regulering og Sanering skydes længere ud, synes jeg, at disse Penge kan gøre god Gavn ved, at der gives Tilskud til, at disse Lejligheder sættes i Stand. Det vil efter min Mening være til Hjælp for mange af de allerdaarligst stillede Mennesker i København og de store Provinsbyer. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvordan man skal forstaa den Passus, og jeg vil i hvert Fald anbefale, at den bliver forvaltet paa en saadan Maade, at de Ejendomme, jeg, her har omtalt, ikke bliver udelukket fra at komme ind under denne Lov.

Sidste Stykke i § 1 drejer sig om Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ejendom kan anses for Beboelsesejendom. Det er Kommunalbestyrelsen, der skal afgøre det, men Afgørelsen kan indankes for den højtærede Indenrigsminister. Ogsaa naar man skal afgøre, hvorvidt en Ejendom er en Beboelsesejendom eller en Butiksejendom, skal man selvfølgelig gaa noget forsigtigt frem, men jeg vil tro, saaledes som Lovforslaget er affattet, at man vil kunne faa en meget large Bedømmelse heraf.

I § 2 findes de nærmere Bestemmelser om Tilskuddene, der, for saa vidt angaar almindelige Istandsættelsesarbejder, aldrig kan overstige 1 pCt. af Ejendomsskyldværdien eller, hvis det er Lejeren, der er Tilskudsmottager, 15 pCt. af sidste Aars Leje. Dog kommer Varmeisoleringsarbejder og andre Bygningsforbedringer ikke ind herunder. Der kan man faa indtil 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien.